

Per plures entis, semper e una tm. ppe & n plures: q^o uti matr
 sup^o n multiplicat^r ad multiplicio^r contiu^o abstrahentiu^o. Et
 Min. q^o sol. vj. et eo quod cognoscatur per unu^o, aut per plu-
 res entis n multiplicat^r: q^o sol. via huius. Et 2° sub sic.
 2^a et. vte p^otr su p^otr n multiplicat^r ad multiplicio^r
 contiu^o abstrahentiu^o. Hae et n e tam vera, qz p^otr.
 Et n, quia sicut entia realia, sic entia vris, n s^o multiplicatio
 sine necessitate: sed nulla datur necessitas multiplicandi uti
 p^otr su p^otr (quod consistit in aptudine, quae e ens vris, aut
 quasi ens vris) ad multiplicio^r contiu^o abstrahentiu^o. q^o et.
 Conspic^r quia ead^e r^o e de aptudine, atq^z de unitate p^otr: s^o
 unitas p^otr n multiplicat^r in eadem r^o, sive illa per
 unu^o, sive per plures entis abstrahat^r: q^o. Et. Minus
 p^otr multiplicanti per p^otr p^otr, & per subra inq^z.
 insunt: sed diuisio, qz p^otr unitas r^o huius, & ipsa
 r^o, semp^r si ead^e (et abstractiones sint diuisae): q^o e unitas
 erit eadem. Atq^z vj. et. seg^r e. Entia vris, (qualia s^o
 aptudine, unitas p^otr, & relatio vris) n multiplicari q^oten^o
 per multos entis cognoscant^r: sed unu^o e idem ens vris p^otr
 ab uno l, a pluribus mltibus, per unu^o, aut per plures entis
 cognosci. seg^r 2°. uniu^oq^z r^o vris sua aptudine (unitate p^otr p^otr
 vris e relatio certa, & determinata, q^o illi tribuit^r p^otr entis abstrahentiu^o. 2.

Dré.

De. C.

Expediuntur quæst. a Porphy.

ex citato.

Ans. propositæ quæst. Porphy. quæ n. solut. & q. græ & spēs sēbant. matr. accepto. Cog. hū. aial. (c) existant in re nō nā, an in solis, nudisq. cōtribus: hoc ē aliud q. græ & spēs sint resuera, & hēntes pntiam in re, an ē sint mera figmentā. 2° & sint corpora an corporis experia? 3° & existant in inportibus, an separata ab illis? pro ē q. sū sit.

Prima eli. græ & spēs sēbant n. existant in solis, nudisq. cōtribus. Pr. quia illa dicit existere in solis, nudisq. cōtribus, quæ ita in cōtribus repræsentat, ut nec sint resuera, nec de rebus uis pntiam (ut sēhet chimæra, & alia ontia figmentā): et græ, & spēs sēbant. n. ita se hēnt, q. n. ē in solis, nudisq. cōtribus. Pr. nūm quæ græ & spēs sēbant (Cog. hū. aial. ut) s. m. res uæ, hnt asinglibus a pēri n. distat, & pntia pntiam de rebus uis ut de soc & plat: q. n. ita se hēnt, ut existant in solis, nudisq. cōtribus. Pro 2° q. sit

2^a eli. oia græ & spēs sēbant corporeas. (q. n. procedit de spūalibus) reat, seu per idēntitatē sunt corporea. i. composita ex mīa & pōi: de pōi, seu centr, aliq. tm sunt corporea: n. in oia.

Ires.

Insuper p[er] h[oc] h[ab]et ch[rist]o. Pr[imo] quod dicitur; quia quod quid ap[er]iri n[on]
 distinguit a rebus corporeis, e[st] corporeu[m] reatu[m], s[ed] gra[ti]a e[st] sp[irit]us, utiq[ue]
 n[on] distinguitur a p[ar]te rei u[el] a se[ci]p[so] e[st] p[ar]te[m] ut p[ro]batu[m] e[st] q[uo]d
 reatu[m], e[st] p[er] identitate[m] s[ed] corporea. Deu[m] onde e[st] p[ar]te[m] ch[rist]i
 (quod s[ic] aliq[ui] gra[ti]a e[st] sp[irit]us subaru[m] sunt corporea); quia illa q[ui] in sua
 rei e[st] c[on]stituta includunt ma[tr]iam e[st] p[ar]te[m], s[ed] p[ar]te[m] corporea: s[ed]
 h[ic]i[us] aliq[ui] e[st] reliqua gra[ti]a usque ad corpus an[im]a[m] includunt
 in sua c[on]stituta ma[tr]iam e[st] p[ar]te[m] (ut p[er]tinet ex corp[or]ibus physi-
 cis); q[uo]d s[ed] corporea; q[uo]d. Pr[imo] deniq[ue] e[st] p[ar]te[m] ch[rist]i, quod s[ic] n[on] o[mn]ia
 gra[ti]a e[st] sp[irit]us subaru[m] sunt p[ar]te[m] corporea; quia subia q[ui] sum-
 mu[m] n[on] includit in sua c[on]stituta ma[tr]iam e[st] p[ar]te[m] (q[uo]d e[st] esse
 e[st] m[od]o ad corpus e[st] sp[irit]us); q[uo]d aliq[ui] p[er] identitate[m]
 cu[m] in p[ar]te[m] corporeis s[ed] reatu[m] corporea (ut diximus)
 : in[te]r t[er]m[in]o[m] e[st] c[on]stituta n[on] e[st] corporea. Pr[imo] t[er]m[in]o, quia si subia q[ui] sum-
 mu[m] includeret ma[tr]iam e[st] p[ar]te[m], cu[m] ipsa includeret cu[m] ipsa
 includeret in sp[irit]u, e[st] sp[irit]us, includeret ma[tr]iam e[st] p[ar]te[m]: quod e[st] ab-
 surdum: q[uo]d d[icitu]r e[st] n[on] o[mn]ia gra[ti]a e[st] sp[irit]us subaru[m] corporear[um], e[st] p[ar]te[m]
 corporea. In 3° q[ui] sit.

3^a ch[rist]o. gra[ti]a e[st] sp[irit]us subaru[m] n[on] existunt reatu[m] separata ab in-
 ferioribus: s[ed] existunt in illis p[ar]te[m] distincta. Pr[imo] quia impossibile
 e[st] aliquid co[ex]istere separatu[m] ab illo, a quo a p[ar]te[m] n[on] distinguitur: s[ed]
 gra[ti]a e[st] sp[irit]us subaru[m] n[on] distinguitur a p[ar]te[m] ab inferioribus. q[uo]d e[st].

Conjiv.

4
Contra. quia si existerent separata, id darentur. Ideo platonis.
Id hoc est impossibile, ut. q. v. a. 3. ostensum fuit. q. ut. Atq. rior
resoluntur. quest. a x. mente. Porphyrij. In alio aut. sa. uideri
pe. illand. solutio apud eurs. hoc lo.

Quaest. 5^a.

Art. Primus.

De abstract. nri vsis.

Præterea ad quest. accedamus. Not. i. abstractio nri aliud est qm
separatio unius ab alio, cui quo coniuncti est. Sicut dicitur in
abstractio realis est intentionalis. realis, est qua unum reate
separatur ab alio, ut anima a corpore. Intentionalis est qua
unum separatur ab alio, nri re ipsa, sed per cognitionem: qm. est
duobus quo si coniuncta, apprehendimus unum sine alio: ut
qm. in tunc per certum apprehendit nam eum, nri cogitando de
divis, cuius qm. a se rei coniuncta est. Atq. haec abstractio intentiona-
lis, q. est appellatur abstractio generis inveniunt ad nam eor.

Not. 2. fauere abstractio intentionali pertinetur

ad

ad p[ro]p[ri]as cognoscens: n[on] ad appetentes: C[og]it[io] e[st] uoluntas & appetitus sensi-
tius: h[ec] n[on] possunt producta abstractio[n]e effici. Dicit[ur] quod abstr[actio]
intentionalis fit q[ui]a p[ro]p[ri]a intentionalis e[st] q[ui] aliq[ui]s imagin[em] attrahit aliq[ui]
rem ad se relicta alia cu[m] qua erat coniuncta: sed p[ro]p[ri]a cognos-
tes h[ic] efficiunt (ut p[er] motu[m] q[ui] cognosceret colorem pomi, relin-
quit eius saporem): n[on] u[er]o ad p[ro]p[ri]e appetentes (sicut h[ic] co[n]sumendo ope-
randi potius ferunt[ur] in ob[ject]a, q[ui] illa ad se trahant): q[ui] ad p[ro]p[ri]as
cognoscens, n[on] ad appetentes, potest facere abstractio[n]e inten-
tionale. & q[ui]s p[ro]p[ri]a appetens potest appetere unu[m] sine alio:
id e[st] n[on] e[st] abstrahere, quia h[ic] n[on] efficit trahendo rem ad se,
sed potius ferendo se in illa. Dicit[ur] u[er]o. Q[ui]s q[ui]bet p[ro]p[ri]a cognos-
cens potest facere aliq[ui]s abstractio[n]e: n[on] facere p[ro]p[ri]e illa q[ui]
e[st] p[ro]p[ri]a illis: si u[er]o n[on] fieri t[em]p[or]e pot[est] ab intellectu, cuius p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e sui immaterialitas, cognoscere res u[er]as: Nam si u[er]o ad h[ic] u[er]as
males, & corporey, singula t[em]p[or]e cognoscere possunt.

Dicit[ur] 2us.

Quomodo fiat abstrac- tio natura u[er]sualis.

Dicit[ur] q[ui] pulcherrimam naturam u[er]sualis abstractio[n]e p[ro]ponamus,
supponit, in q[ui]bet u[er]sualis (q[ui] in h[ic] p[ro]ter quinque se, exten-

ms corporales, dari dunt alius internus, qd e d' corporis; nempe san-
ctus; qd e in prima pte cerebri; et Phantasiam, qua in posteriori
cerebri pte sedem hiet; dari praeterea dunt alius Intellus spualis,
vnus agentem (qui n e pte cognoscens); alius patiente; quoru vnus
est ad phantasiam expresso producit spm intelligibilem ma^u; qui
dunt tali spi adiutus, cognoscit obiectu in ipso representatu.

quo mo pat
abstrai

His adnumeraus, pulcherrimo ac ingeniosissimo
abstractiois pte vltis fabrica ita perficitur. Offeritur sensui ex-
ternu indiuidu. v.g. huc albu offeritur oculu; imprimiq³ in
illu sui spm: qua oculus imptus elicit visioe huius albi.
E hac visioe perforamino, qd pnt ab oculis ad sum cieu (nunc
opticos uocant) dimanat alia sps ad sum cieu, qd idem albu
reprat; et qd imptus sus cieu, frat notitiam eiusde albi; eiq³
notitia egredi alia sps ad Phantasiam (q sps dicit phas-
ma impressu); q impta Phasia, suam producit cognitiu³
(qua appellat phasma expressum); quod cu sit male, et
n possit se solo produere spm intelligibilem spuale; auerit
Intellus agens, illud q elucet concurrente scilicet illu; atq³ ita
ambo producant spm intelligibilem spuale, in Intellu patiente;
qua ipse Intellus adiutus, elicit cognitiu³ obiecti representati
intellu spi; qd obiectu (et coitrod oprio) nihil aliud e, qis na cieu.

lib. a

lib. d' d'ns contrahentibus. Et q' ita perfectio relinq' r'ic'is
abstractio.

Proq' in d' abstractis r'ic'is pat ab Intlu agente,
an a patiente? huic quaestioni ut r'iam, aduenit, dari dupli-
ce' opioe' de spi intelligi producta ab Intlu agente. 1° e' d.
Intlu. aduenit spi intelligi' reprae rem coe' illius indus, quae
in thasmate valebat. 2° e' scoti existimantis spiem intelligi'
a reprae nam single' .i. illud met indus, q' in thasmate
repraebat.

dubiu'
solu'
Aduent.
Dup. s'ia

Igr e' 1° opioe', q' paulo ante ut coior' sequenti primus
& deinceps frequentius sequemur, d' e' 1° abstractio r'ic'is
fieri ab Intlu agente. Et quia in hac opioe', Intlus patiens
supponit spiem intelligi' iam producta' ab Intlu agente, in
qua r'ic'is ea' valuit abstracta, & per q' aduentus ipse Intlus
patiens, elicit cognoscit ipsius r'ic' abstractae: q' r'ic' abstracta
facta fuit ab Intlu agente. Et e' 2° opioe', n' p' r'ic' abstracta
ab Intlu agente, sed a patiente. Dicitur quia spi' producta ab Intlu
agente, n' reprae nam coe', sed single', q' Intlus patiens cognos-
cit ubi talis spi' recipit. Item u' attendendo ad alia indus
eiusde' spi', cognoscendo q' fuerint abstractivis. (nempe uni-
tate' p' r'ic' & coientia' ipsorum induorum in se), fr'at' coe'it'
in q' r'ic'is valuit a d'ns contrahentibus expedita.

Art.

Quid sit formatio supradicta
in specie intelligibili.

Universale formatio supradicta consistit in aptitudine, ut diximus
q. 1. a. 5. quærimus q. utrum hæc aptitudo consistat potius in rei
representata in specie intelligibili producta ab intellectu agente. Hæc
autem q. procedit in opinione. Tho. asserentis illam speciem representare
rem eandem. Nam in nomine Scoti asserentis illam speciem remanere rem
singularem, nisi huiusmodi prædicta q. sequens clarè e. non existere
in tali specie aptitudine?

Est igitur in hac re triplex opinio. 1^a neg. q. tribuit Scotus.
2^a affirm. q. ut e. d. Tho. 3^a deniq. q. sequitur veluti media,
d. utrius. Illa, ut intelligas, adverte, q. habet negativam aut positivam
Cuius subiectum est ad aptitudinem naturam, sequitur e. aliquid negativum
duplex potest esse potius in subiecto. v. n. n. pure negativum seu potius
est negativum: quatenus s. remouent. aut quasi remouent formam a
liqua subiecto, vel ponendo nullum, sed tamen eandem carentiam
potius quam negat. Aliter modo quasi positivum seu potius est entia
reus, quatenus per intellectum apprehendunt, tamen aliquam potius

positiva. remouens uisum. Igr negois a priuiois Co contri aptido) dno' ei a pe' rei insubto emi; qns intus de illis n' cogit. 2 aut mi; n' dno' a pe' rei ei insubto, sed em qn' intus de illis cogitat, illasq' apprehendit, tanqz priis postiuas existentes insubto. Pro resolut' q' q' sit.

Prima dco. aptido, seu ite formati sup' t' (quod et intelligi de uitate p'ncipio) existit formati in spe' intelligi n' positue, sed negatiue, seu prout e' aliquid negatiuum.. Pr' quia hinc aptido existit formati negatiue in via qn' ipsa na' e' p'ncipio a lib' a dno' contrahentibus: sed na' in spe' intelligi repraesentat lib' a dno' contrahentibus: q' b' hinc aptidino' p'nt' neg' & contri ipsa na' in spe' intelligi e' p'nt' utis. Confir. quia si q' impossibile na' existere separata ab in p'ncipio (ut asserbat Plato): hinc p'nt' aptidino' ad eendud' in multis, ut perse p'nt': sed eod' m' repraesentat na' in spe' intelligi, ac si ex. istere reat' separata ab in p'ncipio: q' in ipsa spe' hinc aptidino' & contri e' p'nt' utis.

Sec' est d' colliges aptidino' n' uocari aliq' negoi' aut q' negatiue uois, qd' existat em qn' cognoscit' per Intell'. C' quid' ut diximus existit e' in spe' intelligi, anteqz ab Intell' cognoscit' : sed quia n' coit' na' suspensa opere Intell' agentis abstractiui nam in spe' intelligi, q' in abstracto p'nto, absq' alia opere Intell'.

q' ad

quod ad ipsam aptitudinem dicitur tritum, senset apud existere fortis in via
negue in via, sicut posita amissae capillorum, senset caliditas
existere in capite negue.

2a. et. ite fortis subiecti seu apto, prout e ens rois, necessi-
te fortis in via repraesentata in spe intelligi, sed in existit ibi quoad
conuenientiam. (quod sit intellige de vultu prouocis, et de belat
vultu, inq. et aliquos opus existit ite fortis, ut diximus. q. 1.
a. 5.) existit aut fortis, si ab intrinseca per aliquem actum
apprehendatur. Hae et. pr. quia extra rois non existunt fortis
nisi actu cognoscanti ab intell. et ite fortis subiecti, seu apto
prout e ens rois, non existit in via repraesentata in spe intelligi;
siquidem tunc non cognoscitur per aliquem actum intell. existit
aut quoad conuenientiam, quia reus in via repraesentata
eius apto prout e ens rois (quod sit intellige de vultu prouocis,
et de belat vultu) q. 4.

Quaest. 6.

Art. Primo

Quid e quatuorplex sit.

ens rois.

44

Intus visus est illud, cuius esse videtur ab operatione Intus obiecti. tñ.
quod nullus habet esse reale, sed obiectum in Intu. Dicitur deus ens
visus in 3° membro, nempe in relatione visus negati, & privati. Et quod
haec dictio sit adaepta, quia magis loquitur, non dante gloria, nec
pauciora entia visus est illa 3° (proprie dicta): quod dicitur visus
in illa tria membra est adaequata.

Dicitur in 3° pluribus divisionibus. Chymera, & alia on-
ta ficta, & entia visus: et tñ non continent nulla diuis: quod di-
uisio non est adaepta; Maius est entia pent. Non videtur, quia chy-
mera, neque est relatiuis, neque negatiuis, neque privatiuis, sed est
segmentum quoddam: quod non continet nulla diuis. Oris ad Maius.
Chymera, & alia entia ficta non est entia visus proprie loquitur:
sed tñ improprie, & id non comprehendit nulla diuis. Illa autem dicitur
proprie entia visus, quod ita pendet ab Intu obiecti, ut habeat
fundamentum in re, i. quod scilicet in concreto praesentis de rebus visis
ut contingit in illis visibus distinctis membris. Improprie autem illa
dicitur entia visus, quod nullus habet fundamentum in re, i. quod de nullo ente
reale praesentis. Et sic habet Chymera, Sphocerus etc.

20. Negatiuis & privatiuis. Cogitans, & cetera existunt
a se ipsis in se ipsis, ante operationem Intus: quod non est entia visus, & conti-
nent bene numerantur in visibus Intus. Et cont. quia entia visus
existunt tñ proprie Intus, & non a se ipsis: quod loquitur. Oris. D. Anis

ass. negos & priuos dari a p^{ri} rei in subis p^{ri} neg. i. q^utenus
 s^{ed} negos & priua n^{on} estia: n^{on} dari m^o a p^{ri} rei in subis positue
 i. q^utenus s^{ed} entia r^{ati}o. Nam prout sentia r^{ati}o danti m^o
 per Intlu. q^u s^{ed} apprehendunt ab intlu per m^o s^{ed} positioe
 et sentis in subis. v^{nde} ad cont. die. illas q^u numerant^{ur} &
 no in tlu m^o entia r^{ati}o; n^{on} accipi prout s^{ed} pure negos, aut
 priuos, id prout apprehendunt ab intlu in p^{ri} subis. & cont^{ra}
 prout sentia r^{ati}o.

3° Negatio & priuatio aiusa s^{ed} C^{on}tr. n^{on} d^{ist}inguunt^{ur} & coe^{re}nt^{er} n^{on}
 d^{ist}inguunt^{ur} s^{ed} p^{ri}, siquidem negos d^{ist}inguunt^{ur} p^{ri} prias negatas. s^{ed}
 aut negata in hoc casu n^{on} d^{ist}inguunt^{ur} s^{ed} p^{ri}, id est eadem p^{ri} u^{nde} d^{ist}inguunt^{ur}.
 & diuisio in t^{er} r^{ati}o, q^utenus p^{ri} negos, & priuatio, n^{on} s^{ed}
 in m^o oppo^{si}. & cont^{ra} n^{on} debuit fieri in t^{er} membra, s^{ed}
 in 2° m^o. Ad hoc arg. r^{ati}o est h^{ic} s^{ed} eius solutio n^{on}
 satisfact. Barro. q^u est d^{ist}inguunt^{ur} d^{ist}inguunt^{ur} ad illa diuisioe q^utenus
 s^{ed} in negatioe, & priuatioe n^{on} fieri in m^o oppo^{si} est n^{on} fieri
 m^o in m^o oppo^{si} accenti: quod scis est ut illa diuisioe rep^{re}
 sentat^{ur} qua alioquin n^{on} est abstra^{ct}ioe v^{nde} d^{ist}inguunt^{ur}, s^{ed} analogi.
 v^{nde} aut negatio & priuatio aut^{em} p^{ri} accenti: quia negatio con-
 notat subst m^o negatiu^o, priuatio aut^{em} connotat subst p^{ri}.

Per.

De quibus potest, & propter quod actus est ens ratio.

Rogabis e^o quomodo potest sic esse effectiva ontium ratio? *By.* Entia ratio
 non habent propriam & realem causam efficiam: habent tamen impropriam, ne-
 pe Intellu, a quo imperio dicitur produci. Et 1^a pars rationis, quia
 id, quod non habet esse reale, non potest habere realem causam efficiam: sed entia
 ratio non habent esse reale. Cat potest ex illis deprecari: quod negari potest
 realem causam efficiam. Et omni 2^a pars rationis, quia unumquodque habet
 causam efficiam, cumis quod habet esse. Sed entia ratio habent esse impropri-
 um, i. e. obtinuit in Intellu: quod habent & causam efficiam impropriam,
 nempe ipsum Intellu, qui quatenus producit eorum, in quo repre-
 sentati ens ratio, dicitur & producere ipsum ens ratio, proportiona-
 nata quod illi tribuere etiam, nempe obiectum.

Rog 2. Et entia ratio possunt fieri ab aliqua alia potestate pre-
 terquam ab Intellu? *By.* neg. quia si non fuerent a solo Intellu, vel fi-
 cerent ab aliqua alia potestate cognoscente: vel ab aliqua alia potestate
 appetente: Sed neutrum est admittendum. Et Min. quia si haberent ab
 alia potestate esse entia ratio, non essent; essent, quia ita supponitur: non
 essent, quia non preterit a ratio, seu ab Intellu, qui solus appellatur ratio,
 Sed huc est implicatio: quod non est admittendum.

Int.

Sed cum secus potest quod ordinat unum ad aliud, facit ens ratio.
 Sed voluntas ordinat media ad fines: quod facit ens ratio: quod entia

ratio

res n̄ sunt tm̄ ab Intell. Dns. C. Mai, excell. Nam voluntas
n̄ ordinat media ad finē, sed tm̄ eligit media, q̄ iam suppo-
nūt ordinata ab Intell, cuius ē propriū tacere ordinē p̄
sup̄d.

Arg. 3. per quem actū intell. existant hūm. enā res?
Dns. negōs & p̄uaciones prout s̄ entia res, & estere per
actū, quo cognoscunt ab Intell, tanq̄ p̄ae posita ex iden-
tes in se, ad remouendas alias res. At ut res res cu
excaant in duos extra, existunt per actū comparatiuū, qui
actus p̄t ē duplex: vnus qui directe & primario representet
ipsam relatiuē: 2° aut, seu in obliquo, extra, in qua talis
relatiō exercet, v.g. nam eorū, & eius impira; Alter qui directe
& primario representet ipsa extra: 2° aut & in obliquo, ipsa
relatiuē, q̄ ad inuicem ordinant.

Dns. 3.us

Quite relatiuū existat in spē intelligibili.

Qns. in q̄ c. a. s. diximus ite p̄tē sup̄d. consistere in apti-
dine, & cont̄ ē aliquid absolutū: n̄ ē in neḡ, ut ibidē notau-
mus oppositam s̄idē, q̄ assertit ite ē aliquid relatiuū, & cont̄
consistere in relat. ē satis probabile, & in d̄rina gr̄tia.

supponendo illa hactenus tanquam aeram, inquirimus hinc lo, & ut
 relatiuū, seu relatiuū utrius existat in spē intelligiti producta ab
 intellu agente, aut sal in cōtra producta ab intellu agente
 patiente.

Unq̄ re ē triplex ona: & affirmatiua, q̄s ut sequi d. Th.
 2^a nega, q̄ asserit relationē utrius n̄ sol n̄ existere in nā re
 presentata in spē intelligiti, sed nec illi coniri. 3ª denique
 q̄s sequimur ut Fens. & alijs, continet̄ his clibus.

Prima cl. Ut relatiuū, seu relatiuū utrius, n̄ existat p̄ter
 in nā representata in spē intelligiti, aut coniri: certe tñ illi,
 seu existit in illa, quoad conuenientiam. Pr clō quoad 2^a p̄m
 quia nullus ens rōis existit, nisi actu cognoscatur ab intellu. It
 ut relatiuū, seu relatiuū utrius n̄ cognoscatur ab intellu perspi
 intelligiti, aut per coniri representatē in nām coniri: q̄ in neutro
 illorū existit. Men: ordo, quia producta relatiuū n̄ ē obtid
 utrius spēi aut coniri: q̄ per neutroū illorū cognoscitur, &
 coniri n̄ existit in illis. Et dicit̄ quoad 2^a p̄m, quia quoties
 auq̄ malique subit̄ reperiantur oīa requisita ad aliquam
 grām, statim talis grā illi coniri: sed in nā representata in
 spē intelligiti dantur oīa requisita ad relatiuū utrius. Erumpē vni
 tas p̄uocis & ap̄idō: q̄ talis relatiuū coniri nā si representata
 & coniri p̄t de illa grām, quoad conuenientiam.

R. cl.

2° et. Relatio utis sol existit in conu. comparatiuis,
quo apprehendit ipsa relatio, ut attingens sua extra (nempe
nam coim & infra): vel quo apprehendunt ipsa extra
ad inuicem ordinata per talem relatione. Haec etiam satis constat.
et a proced. & facile sic ond. quia nulla relatio uis
existit nisi in conu. comparatiuis, qui supponit nam iam
abstractam illa q. ad infiribus comparat: si relatio utis e
uera relatio uis. q. n. existit nisi in conu. comparatiuis.

Soluuntur arg. contra i. etoe.

Dicitur in i. etoe. Posito primo proio alius relationis, sta-
tum resultat ipsa relatio: scilicet nam q. n. e. inspe. intelligi hic
primo proio relationis utis (nempe apud uis): q. hic e. ipsam
relatione: q. facit relatione utis n. ex istere in na. repre-
sentata inspe. intelligibili. Res. Nam ei uerum si procedat
de relationibus realibus. n. u. si procedat de relationibus
uis, qualis e. relatio utis. & ro. e. quia relatio realis, posito
primo proio, n. emanat effiie, aut q. effiie, a. subis;
at u. relatio uis n. ita se hit, sed adhuc posito primo proio
q. n. existere in subis, quia n. emanat ab illo, sol proio
u. contingenter ab extrinseco agente, nempe ab. Intue. q.
illa per conu. comparatiuis cognoscit.

2°. id, quod e nihil, n pot coire, alicui enti uero, & re-
 ali: sd relatio utis e nihil. qd n pot coire nae (qua e ens u^o
 & reale) representata in spe intelligibili. Ors. d. Mai. id qd
 e nihil, n pot coire alicui enti uero & reali: si ita sub sit nat
 reale. ut e sit rois. C. Mai. : id quod e nihil reale, si in
 sit aliquid rois, n pot coire alicui enti uero & reali, p. Mai.
 Dem ad Min. dico relatione utis ee nil reale: n tr nihil
 rois. Nam uera relatio utis, e aliquid rois, quod uere pot pro
 dici de ipsa na, is q, illi ee coire. Vn anteqz illa exis-
 tat; iam hic ee conceptibile, quia e acta conipi, & exsere
 obiectue.

3°. si relatio utis coiret nae antequam existeret, uel illi con-
 ueniret nec, uel contingenter: sd neutro diu pt: qd n coit illi, an-
 teqz existat. Pr. Min. quia imprimis n coit illi nec (sequidem
 nullud ens rois pot hanc connexionem nec cum ente reali):
 Dem n coit illi contingenti, quia illa q coirunt contingenti, n
 prius de subto antequam in illo existant: sd relatio utis pri-
 us de na anteqz nulla existat: qd n coit illi congru. Ors. c.
 Mai. & N. Min. Ad eius prob. dico imprimis, fat ee nullud ens
 rois coire alicui enti reali, constat. n. v. g. relatioe cognosciti^o
 ee ens rois; & tr coit nec cui libet enti reali. Dem, ut uerim
 argo, fatet relatione utis n coire nec nae abstractae: ass. in-

coire

corre illi congruere n̄ recludicatur, s̄ absolute logico.
quia adhuc post q̄ ipsa n̄ abstracta ē, existit ipso pro-
cheta oratio congruere; s̄ q̄de^m congruenter apprehendit ab intell.
Quis aut ipsa relatio, anteq̄ existat probr̄ congruenter de-
nā, n̄ probr̄ t̄ quod etiam actualē, s̄ quod etiam apti-
tudinale?

Art. ^{us} Quare.
In actuali predicat conser-
uet utitem.

Putas hoc t̄, idē^{us}, atque apud, h̄ relatio utilis (est d̄ eadem
rō de unitate prociōis). Querimus q̄ utru^m nā q̄n̄ actu
probr̄ de suis infiribus, desinat ei utilis, an non? et q̄dem
questio procedit de nā, q̄n̄ postq̄ abstracta ē per aliquem
conitum, probr̄ de aliq̄ infiri v̄q̄ de petro. Pot̄ aut̄ questio
intelligi induplii sensu; 1° nā n̄ obstante illo met actu
iudicatio, quo probr̄ de petro conseruet adhuc utilis in con-
m̄q̄ antea probr̄ abstracta erat. 2° nā conseruet utilis
in illo met actu iudicatio, quo probr̄ de petro, d̄ in quo repre-
sentat̄ coniuncta cu^m d̄nā individuante.

E. S. reg^r

Est igitur in hac re duplex ratio. & neg^{ua}, quae sequitur Scotus.
 Hae ratio, quia nā n̄ conservat utilitē, qm̄ ē contracta, seu de-
 terminata ad unū: sed nā qm̄ actus p̄rati de petro, ē deter-
 minata ad unū: & tunc n̄ conservat utilitē. Et Min. quia
 hinc supponit identitatem, atq; ad derivationem nā ad unum
 alioquin n̄ vere p̄rati. Et 2°. nā ē utilis, qm̄ sumit
 in suppositione simplici: sed qm̄ p̄rati, n̄ sumit in suppo^{si}o^{ne} simplici.
 3° tunc n̄ ē utilis, Min. ordō, quia si nā qm̄ p̄rati, sumeret
 in suppositione simplici, haec p̄rati petrus ē hō, idē valeret atq;
 haec (petrus, ē hō abstractus): sed hoc ē absurdū. q̄ nā qm̄ p̄rati
 n̄ sumit in suppo^{si}o^{ne} simplici.

2^a ratio, quam sequimur, ē affirmativa, assert q̄ nā
 in actuali p̄ratiōne. i. qm̄ p̄rati de aliq; individuo con-
 servare utilitē, n̄ sol in illo cōtū, in quo erat abstracta
 anteq; p̄rati: sed & in ipsa p̄ratiōne, seu actu iudicatio, quo
 affirmat de petro. Et quoad 2^{am} p̄m, quia nā n̄ desinit ē
 utilis, quandiu durat ille cōtū, per quem fuit abstracta: sed qm̄
 nā actus p̄rati, adhuc ille cōtū durat (siquidem nulla ap-
 parerē cō, qua illud destruat): q̄ qm̄ actus p̄rati, conservat utilitē.
 Deim quoad 2^{am} p̄m, sic ordō, quia illa p̄ratiō, seu iudicium, quo
 nā affirmat de petro, representat p̄ratiō, & subitū: i. ipsam nā
 & subitū ipsū petru, tanq; duo extra in se distincta: sed nā

tunc